

קדיש דרבנן

יְתַדְדֵר וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא
וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן:

NOTE,
WHATS
MISSING

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עָלְמַיָּא:

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְעֵלְא מִן כָּל (בעש"ת) לְעֵלְא וּלְעֵלְא
מִכָּל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן,
וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא (בא"י קדישא) תְּדִין
וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חַנּוּא וְחַסְדָּא
וְרַחֲמִין, וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רוּיְחֵי וּפְרַקְנָא מִן קַדָּם אַבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא
וְאֲרַעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים (טובים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֵשֶׂה שְׁלוֹם (בעש"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יש מקומות בארץ ישראל שנוהגין לומר כאן ברכו בימים שאין אומרים בהם תחנון:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. אָמֵן בְּעֶלְמָא דִּיבְרָא. כְּרַעוּתִיהַ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ.
וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיהַ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהַ. אָמֵן בְּתַיִיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבזֶמַן קָרִיב. אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלַמְיָא
יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא. תּוֹשְׁבַתָּא
וְנַחֲמָתָא. דְּאָמִירֵן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵידֵי תַלְמֵידֵיהוֹן. דְּעֶסְקִין
בְּאֻרֵייתָא קֻדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן.
חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְרִיהַ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וַנְּחֻמָּה וְהַצְלָה וְהַעֲלָתָה וְרַפּוּאָה
שְׁלִימָה וּמַחֲלִיָּה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וּגְאוּלָּה. לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. אָמֵן

קדיש תתקבל

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. אָמֵן בְּעֶלְמָא דִּיבְרָא. כְּרַעוּתִיהַ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ.
וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיהַ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהַ. אָמֵן בְּתַיִיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבזֶמַן קָרִיב. אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלַמְיָא
יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא. תּוֹשְׁבַתָּא
וְנַחֲמָתָא. דְּאָמִירֵן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן

תַּתְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן.
אָמֵן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וַנְּחֻמָּה וְהַצְלָה וְהַעֲלָתָה וְרַפּוּאָה
שְׁלִימָה וּמַחֲלִיָּה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וּגְאוּלָּה. לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. אָמֵן

ברוך אלהינו, ברוך אדונינו, ברוך מלכינו, מושיענו.
אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדונינו, אתה הוא מלכינו, אתה
הוא מושיענו: אתה תקום תרחם ציון, פי עת להננה פי
כא מועד: אך צדיקים יודו לשמך, ישבו ישרים את פניך;
ויבטחו בך יודעי שמך, פי לא עזבת דרשיך יי: כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם יי אלהינו
לעולם ועד:

(אומר קדיש, וכל העם עיניו כדרכו)

יתגדל ויתקדש, שמייה רבה: (אמן) בעלמא דיברא כרעותיה,
וימלוך מלכותיה, ויצמח פורקניה, ויקרב משיחיה,
ויפרוק עמיה. בתייכון וביומיכון ובחיהון דכל בית ישראל,
בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן: ועניס הציבור: [אמן]. יהא שמייה
רבה מברך, לעלמא ולעלמי עלמא: ואמר שליח ציבור: תברך. (אמן)
ישתבח יתפאר יתרום יתעלה יתהדר יתהלל ויתנשא, שמייה
דקודשא בריך הוא: (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא
ותושבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: (אמן)

תתקבל צלותכון ותתעביד בעותכון וצלותהון ובעותהון
דכל בית ישראל, קדם אבוהון די שמיא בשמיא
(גיא: דבשמיא). יהא שלמא רבה משמיא, וסייעתא
ופורקנא, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דישראל.
ואמרו אמן: (אמן) עושה שלום במרומינו, הוא ברחמינו יעשה
שלום על כל ישראל:

RAMBAM'S
KADDISH
TISRABEL

הערות ושינוי נוסחאות

תלנו ראה מה שכתבנו לקמן בסדר שחרית שבת (ועתה קרי'ה) בדיוק לשון רבינו כאן
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. וכ"ה גם בתכלאל עתיק ובקדום וכ"ה בתע"ת ובתכאליל ישנים עם צלותהון
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. וכ"ה בתכלאל עתיק ובקדום ובתכאליל ישנים אבנא וכ"ה בתע"ת.
תלנו כ"ה ברוב הכת"י ובחזונו ובכת"י שלמני (כת"י א' ו') דבשמיא. וכ"ה בתכאליל
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. וכ"ה בתכלאל עתיק ובקדום וכ"ה בתע"ת ובהעתק אחר כת"י יחי. ובתכאליל
ישנים יחי.
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. ובתכאליל רגא. וכ"ה בתע"ת וראה עוד לעיל הערה ט"א.
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. וכ"ה בתכלאל עתיק ובקדום ובתכאליל ישנים מן שמיא. וכ"ה בתע"ת
תלנו כ"ה בכת"י ובחזונו. וכ"ה בתכלאל עתיק ובקדום וכ"ה בתע"ת ובתכאליל ישנים וסיועתא.
תלנו בתע"ת נוסף כאן ורואה וזמא וחסדא ורחמינו [אמנס. כן נוסף במהר"ו]
תלנו כ"ה ברוב הכת"י ובחזונו [שם בחזונו] נראה שחיה כתיב 'קהליתון' ומתכווין חו"ד' וכ"ה בתכאליל
והרמ"ו שלמני ובתי"א ו' ו' קהלא.

Rambam's
Kaddish
Detalban

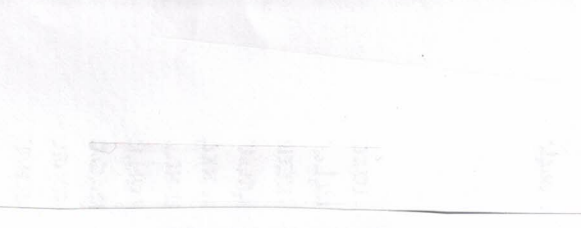
ויצמח פורקניה, ויבע שמייה, משיחיה, ויפרוק עמיה. בתייכון
וביומיכון ובחיהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב.
ואמרו אמן: ועניס הציבור: [אמן]. יהא שמייה רבה מברך,
לעלמא ולעלמי עלמא: ואמר שליח ציבור: תברך. (אמן) ישתבח
יתפאר יתרום יתעלה יתהדר יתהלל ויתנשא, שמייה
דקודשא בריך הוא: (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא
שירתא ותושבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו
אמן: (אמן)

על רבנו ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון, דעסיקין
באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהי

להון ולכון, חנא וחסדא ורחמינו וסייעתא ורוחא, מקדם
(גיא: מן קדם) אבוהון די שמיא (גיא: דבשמיא). ואמרו אמן: (אמן)
יהא שלמא רבה משמיא, וסייעתא ופורקנא,
עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דישראל. ואמרו
אמן: (אמן) עושה שלום במרומינו, הוא ברחמינו יעשה שלום
על כל ישראל:
וזת הוא הנקרא קדיש ורבנו.

תתגדל ויתקדש, שמייה רבה: (אמן) דעתיד לתדתא
עלמא, ולאחאה מיתא, ולמפרק חיאי, ולמבני
קרתא דירושלם (גיא: וירושלם), ולשכללא היכלא קדישא,
ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא, ולאחבא פולחנא די
שמייה לאתריה בזוניה וביקריה. וימלוך מלכותיה,

הערות ושינוי נוסחאות

עדר דרכי חסד

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (אמן) בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא
ולאחיהא מתיא דלשכללא היכלה ולמפרק חיאי ולמבני
קרתא דירושלם ולמעקר פולחנא נוכראה מארעה ולאחבא
פולחנא קדישא דשמיא לאתרה וזויה ויקרה ישכינתה ויצמח
פורקניה ויקרב משיחיה (אמן) בתייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל יתתכלא הרבא וכפנא ומותנא מננא ומכל עמא בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
היא שמייה רבא

קברך לעלם ולעלמי עלמא: תברך ושתבח ותפאר ויתרום ויתנשא
יתגדל ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא: לעילא מן כל
ברכתא ושירתא השבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא ותיים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:
עשה שלום (כעש"ה) בשלום במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן: